

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

The Risen Lord — A Bible Study with Strong's Numbers

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, Η ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ, ΚΑΙ Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ — ΔΙΑ ΤΙ ΕΔΕΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΟΥΤΩΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ, ΚΑΙ ΤΙ ΕΠΕΤΑΙ

Θεμελιώδης Βιβλική Διδασκαλία — τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ

ΛΟΓΟΣ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ

Διὰ τί ἔδει τὸν Ἰησοῦν ἀποθανεῖν; Τί ἀπέδειξεν ὁ κενὸς τάφος; Τί συμβήσεται ὅταν ἐπανέλθῃ; Ἡ μελέτη αὕτη φέρει ταῦτα τὰ τρία ἐρωτήματα πρὸς τὴν Γραφήν, καὶ ἀφήσι τὴν Γραφήν αὐτὴν ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς λόγων.

Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει διὰ τί ἔδει τὸ αἷμα ἐκχυθῆναι. Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει πόσον κατέβη, καὶ τί ὁ σταυρὸς αὐτὸν ἐκόστισεν. Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει τὸν Πατέρα καλοῦντα τὸν Υἱὸν Θεὸν καὶ Κύριον. Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει τὸν Κύριον τὸν εἰπόντα πρὸς τὸν Κύριον τοῦ Δαβίδ. Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει τὸν Χριστὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ζῶντα ἐν τοῖς ἀνθρώποις οὓς ἔσωσεν. Αὕτη ἡ μελέτη περιέχει τὴν ἐπάνοδον αὐτοῦ, καὶ τὴν αἵρεσιν τὴν διαμένουσαν εἰς τὸν αἰῶνα.

ΤΡΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΟΙΣ ΑΥΤΗ Η ΜΕΛΕΤΗ ΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ:

1. Διὰ τί ἔδει τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ διὰ αἵματος γενέσθαι, καὶ οὐχὶ διὰ τινος εὐκολωτέρου;
2. How could David call his own son his Lord in Psalm 110:1?
3. Τί ἀπέδειξεν ἡ ἀνάστασις, καὶ τί συμβήσεται ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐπανέλθῃ;

ΑΓΚΥΡΑ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

1 Timothy 2:5

ΕΙΣ ΘΕΟΣ + ΕΙΣ ΜΕΣΙΤΗΣ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ.

(Αἱ ἐμαὶ ἰδαι σκέψεις· ὁ μεσίτης (ὁ μεταξὺ δύο διεστῶτων μερῶν ἱστάμενος ὥστε τὰ δύο μέρη εἰς ἓν συναγαγεῖν) ὀφείλει ὅλῳ ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν ἀνήκειν, ἢ οὐ δύναται μεσίτης εἶναι. Ἴδε τί λέγει ἡ πρὸς Τιμόθεον Πρώτη Ἐπιστολή, κεφάλαιον β', στίχος ε', περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ μεσίτης· «ὁ ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς». Ἀνάγκη ἐστὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἄνθρωπον εἶναι, ἢ

οὐ δύναται ἴστασθαι ἐν ᾧ τόπῳ οἱ ἄνθρωποι ἴστανται καὶ ἀνθρώπινον θάνατον ἀποθανεῖν. Ἴδε τί λέγει ἡ πρὸς Κορινθίους Δευτέρα Ἐπιστολή, κεφάλαιον ε', στίχος ιθ', ὅτι ἦν ἀληθὲς ἐντὸς ἐκείνου τοῦ θανάτου· «ὁ Θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ». Ἀνάγκη ἐστὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Θεὸν εἶναι, ἢ ὁ θάνατος αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰ μὴ ἄλλος τις ἄνθρωπος ἀποθνήσκων, μηδεμίαν σωτηρίαν (ῥύσιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ζημίας τῆς ἁμαρτίας) οὐδενὶ παρέχων. Διὰ τοῦτο ἡ ἀπόκρισις εἰς τὸ «τίς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς» οὐκ ἐστὶ πάρεργόν τι ζήτημα μόνοις τοῖς σοφοῖς ἀνήκον. Πᾶσα ἡ διδασκαλία τῆς σωτηρίας ἐκ τῆς ἀποκρίσεως ταύτης τῆς ἐρωτήσεως ἡρτημένη ἐστίν.)

Η. ΔΙΑ ΤΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΔΕΙ ΟΥΤΩΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ — Η ΓΕΦΥΡΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Η1. ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, ΣΑΦΩΣ ΔΗΛΟΥΜΕΝΟΝ

ΗΣΑΙΑΣ 59:2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διῴστωσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψεν τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

ἈΛΛ' Α ΤΑ ἈΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ὙΜῶΝ ΔΙῴΣΤΩΣΙΝ ἈΝΑΜ'ΕΣΟΝ ὙΜῶΝ ΚΑ'Ι ἈΝΑΜ'ΕΣΟΝ ΤΟῦ Θεοῦ.

Romans 3:23

ΠΑΝΤΕΣ ΓΑΡ ΗΜΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ Θεοῦ.

Η2. ΔΙΑ ΤΙ ΑΙΜΑ, ΚΑΙ ΟΥΧΙ ΤΙ ῬΑΟΝ

Hebrews 9:22

ΧΩΡΙΣ ΑΙΜΑΤΕΚΧΥΣΙΑΣ ΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΦΕΣΙΣ

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ 17:11 Ἡ γὰρ ψυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτοῦ ἐστὶ· καὶ ἐγὼ δέδωκα αὐτὸ ὑμῖν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐξιλάσκεσθαι περὶ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· τὸ γὰρ αἷμα αὐτοῦ ἀντὶ ψυχῆς ἐξιλάσεται.

Ἡ ΓΑΡ ΨΥΧ'Η Π'ΑΣΗΣ ΣΑΡΚ'ΟΣ Α'ΙΜΑ ΑΥΤΟΥ ἘΣΤΙ --> Τ'Ο ΓΑΡ Α'ΙΜΑ ΑΥΤΟΥ ἈΝΤ'Ι ΨΥΧΗΣ ἘΞΙΛ'ΑΣΕΤΑΙ.

Hebrews 10:4

ἈΔ'ΥΝΑΤΟΝ ΓΑΡ Α'ΙΜΑ ΤΑ'ΥΡΩΝ ΚΑ'Ι ΤΡ'ΑΓΩΝ ἈΦΑΙΡΕῖΝ ἈΜΑΡΤΙΑΣ.

(Αἱ ἴδιαι ἔννοιαί μου· Θεὸς τὰ τρία ταῦτα χωρὶα ὁμοῦ, καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς θυσίας αὐτὸ ἐαυτὸ ἐρμηνεύει. Ἡ ζωὴ ἐν τῷ αἵματι ἐστίν. Ἡ ἁμαρτία ζωὴν ἀπαιτεῖ. Ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, αἱ τῶν ζώων θυσίαι ἱλασμὸν παρεῖχον (κάλυμμα πρόσκαιρον τῆς ἁμαρτίας, τὸ ἀποκαθιστῶν τὴν στάσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ) ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ σαφῶς λέγει ὅτι αἱ τῶν ζώων θυσίαι οὐδέποτε ἠδύναντο τὴν ἁμαρτίαν ἀφελεῖν. Εἰς τί οὖν ἦσαν πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ τῶν ζώων θυσίαι; Αἱ τῶν ζώων θυσίαι τὸ χρέος τῆς ἁμαρτίας φανερώς ἀνεξόφλητον ἐτήρουν. Αἱ τῶν ζώων θυσίαι ἦσαν μακρά, ἐπαναλαμβανομένη, καθημερινὴ ὑπόμνησις ὅτι ζωὴ ὠφείλετο. Αἱ τῶν ζώων θυσίαι ταύτην τὴν ὑπόμνησιν ἐν ἰσχύϊ ἐτήρουν μέχρι τοῦ ἐνὸς θανάτου τοῦ δυναμένου τὸ χρέος τῆς ἁμαρτίας πλήρως ἀποτίσαι.)

Η3. ΠΟΣΟΝ ΚΑΤΩ ΚΑΤΗΛΘΕ

Philippians 2:5

ΕΝ ΜΟΡΦΗ Θεοῦ ΥΠΑΡΧΩΝ --> ΜΟΡΦΗΝ ΔΟΥΛΟΥ ΕΛΑΒΕΝ --> ΥΠΗΚΟΟΣ ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΘΑΝΑΤΟΥ ΔΕ ΣΤΑΥΡΟΥ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδιαι διάνοιαι· Παρατήρησον τὴν τάξιν τῆς καταβάσεως ἐν τοῖς πρὸς Φιλιππησίους β 6-8. Ὁ Ἰησοῦς ἦν ἐν μορφῇ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἐαυτὸν ἐκένωσε τῆς δόξης. Ὁ Ἰησοῦς μορφὴν δούλου ἔλαβεν. Ὁ Ἰησοῦς ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων ἐγένετο. Ὁ Ἰησοῦς ἐαυτὸν ἐταπείνωσεν. Ὁ Ἰησοῦς ὑπήκοος ἐγένετο. Ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε. Ὁ δὲ Παῦλος προσέθηκε δύο ἐτι λέξεις ὧν ἡ περίοδος οὐκ εἶχεν ἀνάγκην ἀκριβῶς· «θανάτου δὲ σταυροῦ». Τὸ ἀπλῶς εἰπεῖν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανεν οὐκ ἥρκει τῷ Παύλῳ. Ὁ ἴδιος τρόπος τοῦ θανάτου τοῦ Ἰησοῦ μέρος ἐστὶ τῆς τοῦ Παύλου διανοίας.)

Η4. ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΥΤΩ ΕΣΤΟΙΧΙΣΕ — ΛΕΧΘΕΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, ΚΑΙ ΛΕΧΘΕΝ ΠΑΛΙΝ ΥΣΤΕΡΟΝ

ΗΣΑΙΑΣ 50:6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,

Τ'ΟΝ ΝῶΤ'ΟΝ ΜΟΥ ἜΔΩΚΑ Εἰς Μ'ΑΣΤΙΓΑΣ --> Τ'Ο Δ'Ε Π'ΡΟΣΩΠ'ΟΝ ΜΟΥ ΟΥΚ ἈΠ'ΕΣΤΡΕΨΑ ἈΠ'Ο Αἰσχ'ΥΝΗΣ ἘΜΠΤΥΣΜ'ΑΤΩΝ.

ΨΑΛΜΟΙ 21:17–21:19 (KJV 22:16-18) Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὠρυξαν χεῖράς μου, καὶ πόδας, (17) ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεϊδόν με. (18) Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον.

᾿ΩΡΥΞΑΝ ΧΕΙΡΑΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΟΔΑΣ ΜΟΥ --> ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ ΤΑ ἹΜΑΤΙΑ ΜΟΥ ἘΑΥΤΟΙΣ, ΚΑΙ ἘΠΙ ΤΟΝ ἹΜΑΤΙΣΜΟΝ ΜΟΥ ἜΒΑΛΟΝ ΚΛΗΡΟΝ.

Matthew 27:35

ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΝ ΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΔΙΕΜΕΡΙΣΑΝΤΟ ΤΑ ΙΜΑΤΙΑ ΑΥΤΟΥ, ΒΑΛΛΟΝΤΕΣ ΚΛΗΡΟΝ --> ΙΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗ.

John 19:34

ΛΟΓΧΗ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ ΑΥΤΟΥ ΕΝΥΞΕΝ --> ΚΑΙ ΕΥΘΥΣ ΕΞΗΛΘΕΝ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΥΔΩΡ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδιαi ἔννοιαi· ὁ Δαβὶδ ἔγραψεν περὶ χειρῶν καὶ ποδῶν διατετρημένων ἐν τῷ κβ' Ψαλμῷ. ὁ Δαβὶδ ἔγραψεν περὶ στρατιωτῶν διαμεριζομένων τὰ ἱμάτια ἐν τῷ κβ' Ψαλμῷ. ὁ Δαβὶδ τοῦτο ἔγραψεν χιλίοις ἔτεσιν πρότερον ἢ οὐδεὶς ἐν τῷ Ἰσραὴλ σταύρωσιν ποτε εἶδεν. ὁ Δαβὶδ οὐδὲν περιέγραφεν τῶν αὐτῶ κατ' ἴδιον συμβεβηκότων. ὁ Ματθαῖος ἔγραψεν αἰῶσιν ὕστερον, μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ. ὁ Ματθαῖος καταγράφει ὅτι οἱ στρατιῶται ἐποίησαν ἀκριβῶς ἃ ὁ κβ' Ψαλμὸς προεῖπεν. ὁ Ματθαῖος δηλοῖ διὰ τί οἱ στρατιῶται τοῦτο ἐποίησαν· "ἵνα πληρωθῇ." ἀναγίνωσκε τὰς δύο διηγήσεις ὁμοῦ. ὁ Δαβὶδ ἔγραψεν τὴν αὐτοῦ διήγησιν εἰς τὸ μέλλον βλέπων, οὐδεμίαν ἔχων γνῶσιν ὅτι ἡ σταύρωσις γενήσοιτο. ὁ Ματθαῖος ἔγραψεν τὴν αὐτοῦ διήγησιν εἰς τὸ παρελθὸν πρὸς τὴν σταύρωσιν βλέπων, οὐδεμίαν ἔχων ὁδὸν ἀρνήσασθαι ὅτι ἡ σταύρωσις ἐγένετο.)

H5. ΔΙΑ ΤΙ ΗΝ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ — ΓΕΦΥΡΑ, ΟΥ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Romans 5:8

᾿ΕΤΙ ἈΜΑΡΤΩΛΩΝ ᾿ΟΝΤΩΝ ἩΜΩΝ, ΧΡΙΣΤΟΣ ᾿ΥΠΕΡ ἩΜΩΝ ἈΠΕΘΑΝΕΝ --> ΚΑΤΗΛΛΑΓΗΜΕΝ ΤΩ ΘΕΩ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ.

2 Corinthians 5:18

ΘΕΟΣ ΗΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΤΑΛΛΑΣΣΩΝ ΕΑΥΤΩ --> ΤΟΝ ΓΑΡ ΜΗ ΓΝΩΝΤΑ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.

ΣΤ6. Ο ΟΦΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ — ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΚΩΝ ΗΝ ΕΦΗΡΜΟΣΕΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΙ 21:8 Καὶ ἠῤῥατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν, καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἂν δάκη ὄφις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται. (9) Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου· καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν, καὶ ἔζη.

ΠΑΣ Ο ΔΗΧΘΕΙΣ, ΟΤΑΝ ΙΔΗ ΑΥΤΟΝ, ΖΗΣΕΤΑΙ.

ΔΙΑΦΟΡΟΣ ΘΕΩΡΙΑ, Η ΑΥΤΗ ΣΚΗΝΗ — ὁ πάσσαλος ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὁ σταυρὸς ἐπὶ τοῦ λόφου

John 3:14

ΚΑΘΩΣ Ο ΜΩΣΗΣ ΥΨΩΣΕΝ ΤΟΝ ΟΦΙΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ, ΟΥΤΩΣ ΔΕΙ ΥΨΩΘΗΝΑΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ --> ΠΑΣ Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΜΗ ΑΠΟΛΗΤΑΙ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδιαi σκέψεις· Αὕτη ἡ συνάφεια μεταξὺ Ἀριθμῶν κα' καὶ Ἰωάννου γ' οὐκ ἔστι συνάφεια ἢν αὕτη ἡ μελέτη ἐπενόησεν. Ὁ Ἰησοῦς αὐτὸς ταύτην τὴν συνάφειαν εὐθέως καὶ φανερώς εἶπε, περὶ τῆς ἐαυτοῦ ταυτότητος. Τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐλέχθη ἐαυτοὺς διορθοῦν. Τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐλέχθη ἀνδρείους εἶναι. Τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ἐλέχθη ἱάσιν κτήσασθαι. Τοῖς ἀποθνήσκουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐλέχθη ΒΛΕΠΕΙΝ εἰς ὃ ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῦ ξύλου ὕψωσεν. Οἱ ἀποθνήσκοντες ἐν τῇ ἐρήμῳ οἱ βλέψαντες ἔζησαν. Νῦν σύναγε τὰς δύο ταύτας εἰκόνας ὁμοῦ καὶ κατανόησον τὸ παράδοξον μέρος. Ὁ χαλκοῦς ὄφις ὁ ἐπὶ τοῦ ξύλου ὕψωθείς τὸ σχῆμα εἶχεν αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ ἀποκτείνοντος τοὺς εἰς αὐτὸν βλέποντας. Ὁ Παῦλος παραπλησίαν ἀλήθειαν παράδοξον περὶ τοῦ σταυροῦ λέγει. Ὁ Παῦλος λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο ἁμαρτία ὑπὲρ ἡμῶν, καίπερ ἁμαρτίαν μὴ γνούς (Β' Κορινθίους ε' 21). Ἡ ἱσὺς ὕψωθη ἐν τῷ αὐτῷ σχήματι τῆς κατάρας.)

I. ΑΥΤΟΣ Ο ΠΑΤΗΡ ΚΑΛΕΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ «ΘΕΟΝ» ΚΑΙ «ΚΥΡΙΟΝ»

I1. Hebrews 1:1

ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΗΜΙΝ ΕΝ ΥΙΩ + ΔΙ ΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ --> ΤΟ ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΗΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ.

I2. Hebrews 1:5

ΤΙΝΙ ΓΑΡ ΕΙΠΕ ΠΟΤΕ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ· ΥΙΟΣ ΜΟΥ ΕΙ ΣΥ; --> ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΩ ΠΑΝΤΕΣ ΑΓΓΕΛΟΙ ΘΕΟΥ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια διάνοιαι· Ὅλον τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς ἓνα μακρὸν λόγον ποιεῖται. Ὁ λόγος ἐστὶν ὅτι ὁ Υἱὸς οὐκ ἔστιν ἄγγελος οὐδὲ ἦν ποτε ἄγγελος. Τοῦτο τὸ σημεῖον ἄξιόν ἐστι προσοχῆς ἐν μελέτῃ ἥτις ἄρτι πολλὰς σελίδας ἀνήλωσεν εἰς τι πρόσωπον καλούμενον "ὁ ἄγγελος Κυρίου." Ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις μαλάκ ὀνομάζει διακονίαν τινά. Ὁ ἴδιος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ταύτην τὴν διακονίαν ἐξετέλεσέ ποτε ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Ἀλλ' ὁ συγγραφεὺς τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς οὐδαμῶς ἐπιτρέπει τινὶ κατατάσσειν τὸν Υἱὸν μετὰ τῶν κτιστῶν ἀγγέλων. Τοῖς ἀγγέλοις προστέτακται προσκυνεῖν τὸν Υἱόν.)

13. Hebrews 1:8

ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΟΝ ΥΙΟΝ, Ο ΘΡΟΝΟΣ ΣΟΥ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ --> ΣΥ ΚΑΤ ΑΡΧΑΣ, ΚΥΡΙΕ, ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΘΕΜΕΛΙΩΣΑΣ.

(Οἱ ἴδιοι μου λογισμοί· ἀνάγνῳθι πάλιν τὰς πρώτας πέντε λέξεις τῆς Πρὸς Ἑβραίους α' 8· «πρὸς δὲ τὸν Υἱὸν λέγει.» Αὕτη ἡ πρότασις οὐκ ἐστὶν ἡ δόξα τοῦ συγγραφέως τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Αὕτη ἡ πρότασις καταγράφει τὸν Θεὸν τὸν Πατέρα λαλοῦντα εὐθέως πρὸς τὸν Υἱόν. Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ καλεῖ τὸν Υἱὸν «ὦ Θεός.» Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἔπειτα καλεῖ τὸν Υἱὸν «Κύριον.» Ὁ Θεὸς ὁ Πατὴρ ἔπειτα ἀποδίδωσι τῷ Υἱῷ τὸ ποιῆσαι τὴν γῆν καὶ τοὺς οὐρανοὺς. Εἴ τις θέλει ἀντιλέγειν ὅτι ὁ Υἱὸς οὐδέποτε καλεῖται Θεός ἐν τῇ Γραφῇ, ἀνάγκη τοῦτω τῷ ἀνθρώπῳ ἀντιμετωπίσαι τὸ χωρίον τοῦτο, ἐν ᾧ ὁ Πατὴρ καλεῖ τὸν Υἱὸν Θεόν.)

ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΘΕΑ, Η ΑΥΤΗ ΣΚΗΝΗ — ἄσμα γεγραμμένον βασιλεῖ, καὶ ὁ Πατὴρ παραθέτων αὐτὸ τῷ Υἱῷ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ 44:7–44:8 (KJV 45:6-7) Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου. (7) Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Ὁ ΘΡΟΝΟΣ ΣΟΥ Ὁ ΘΕΟΣ Εἰς Αἰῶνα Αἰῶνος --> ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ἘΧΡΙΣΈ ΣΕ Ὁ ΘΕΟΣ Ὁ ΘΕΟΣ ΣΟΥ ἙΛΑΙΟΝ ΑΓΑΛΛΙΑΣΕΩΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΟΧΟΥΣ ΣΟΥ.

ΨΑΛΜΟΙ 101:26–101:28 (KJV 102:25-27) Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. (26) Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται. (27) Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· **ΚΑΤ' ΑΡΧΑΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΣΥ ΚΥΡΙΕ ΕΘΕΜΕΛΙΩΣΑΣ --> ΣΥ ΔΕ Ὁ ΑΥΤΟΣ Εἶ, ΚΑΙ ΤΑ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.**

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια διάνοιαι· Τοῦτο χωρίον ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ δύο χωρία παραλλήλως ἀναγινώσκειν ἔργον τι ἀληθὲς ἐπιτελεῖ. Ὁ Ψαλμὸς με' ἅσμά ἐστι γάμον. Ὁ Ψαλμὸς ρβ' προσευχὴ ἐστὶν ἀνδρὸς ἐν θλίψει ὄντος. Ἐν τῷ Ψαλμῷ ρβ', οἱ λόγοι ἐκεῖνοι πρὸς τὸν Κύριον λέγονται, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν τὸν κόσμον ποιήσαντα. Ἀμφοτέροι οἱ ψαλμοὶ ἐγγράφησαν αἰῶσι πρὸ τῆς ἐν Βηθλεὲμ γεννήσεως τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ πρὸς Ἑβραίους α' ἀμφοτέρους τοὺς ψαλμοὺς παρατίθησιν. Ἡ πρὸς Ἑβραίους α' ἀμφοτέρους τοὺς ψαλμοὺς ὡς λόγους Θεοῦ τοῦ Πατρὸς προτίθησιν. Ἡ πρὸς Ἑβραίους α' ἀμφοτέρους τοὺς ψαλμοὺς τῷ Υἱῷ ἐφαρμόζει. Παρατήρησον τὰς μικρὰς διαφορὰς τῆς λέξεως μεταξὺ τῶν ἀρχικῶν ψαλμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους α' παραθέσεων. Ἡ Γραφή οὐκ ἀποκρύπτει ταύτας τὰς μικρὰς διαφορὰς, οὐδὲ αὕτη ἡ μελέτη αὐτὰς ἀποκρύπτει. Ὁ δὲ οὐ μεταβάλλεται μεταξὺ τῶν ψαλμῶν καὶ τῆς πρὸς Ἑβραίους α' ἐστὶν ἡ ταυτότης τοῦ προσώπου περὶ οὗ οἱ λόγοι λέγονται.)

Ι. ΕΙΠΕΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΜΟΥ — Ο ΣΤΙΧΟΣ Ο ΠΑΥΣΑΣ ΤΗΝ ΕΡΙΝ

J1. ΨΑΛΜΟΙ 109:1–109:2 (KJV 110:1-2) Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

ΕΙΠΕΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΜΟΥ, ΚΑΘΟΥ ΕΚ ΔΕΞΙΩΝ ΜΟΥ --> ΕΩΣ ΑΝ ΘΩ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΣΟΥ ΥΠΟΠΟΔΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΣΟΥ.

(Αἱ ἐμαὶ σκέψεις· Αὕτη ἡ μία γραμμὴ ἐν Ψαλμῷ 110:1 φέρει πλείονα νοῦν ἢ ὅσον ἡ πρώτη ἀνάγνωσις δείκνυσιν. Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ, ἀμφοτέραι αἱ λέξεις γράφονται ὡς "Κύριος." Τὸ μόνον σημεῖον τῆς διαφορᾶς ἐστὶν ἡ χρῆσις τῶν κεφαλαίων γραμμάτων. Ἡ πρώτη λέξις γράφεται διὰ κεφαλαίων γραμμάτων, ΚΥΡΙΟΣ. Ἡ δευτέρα λέξις οὐ γράφεται διὰ κεφαλαίων γραμμάτων. Ὑποκάτω τῆς Ἀγγλικῆς, αὗται εἰσὶ δύο διάφοροι Ἑβραϊκαὶ λέξεις. Ἡ πρώτη Ἑβραϊκὴ λέξις ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ, Ἰεχωβά (H3068). Τὰ κεφαλαῖα γράμματα ἐν τῇ KJV πάντοτε σημαίνουν ὅτι ἡ ὑποκειμένη Ἑβραϊκὴ λέξις ἐστὶν Ἰεχωβά. Ἡ δευτέρα Ἑβραϊκὴ λέξις ἐστὶν Ἀδὼν (H113), λέξις σημαίνουσα δεσπότην ἢ ἄρχοντα. Ἡ μορφή τοῦ Ἀδὼν ἡ ἐνταῦθα χρησιμοποιουμένη ἀναγινώσκεται "ὁ Κύριός μου." Ὁ Δαβίδ, γράφων τοῦτον τὸν ψαλμόν, καταγράφει τὸν Θεὸν λαλοῦντα πρὸς τινά ὃν ὁ Δαβίδ καλεῖ τὸν ἴδιον αὐτοῦ Δεσπότην. Νῦν σκέψαι τὸ ἀπλοῦν ἐρώτημα. Ὁ Δαβίδ ἦν βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Τίς ἦν ὁ Δεσπότης αὐτοῦ; Ἡ ἀπόκρισις γίνεται παραδοξοτέρα ὅταν ἐνθυμηθῇς ὅτι ὁ Θεὸς ἐπηγγείλατο ὅτι ὁ

Χριστὸς ἐξελεύσεται ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ τοῦ Δαβίδ, γενεαῖς ὕστερον. Ἄνθρωπος οὐκ εἴωθε καλεῖν τὸν ἴδιον αὐτοῦ δισέγγονον "Κύριόν μου.")

J2. ΑΥΤΟΣ ΗΡΩΤΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΟΥΔΕΙΣ ΗΔΥΝΑΤΟ ΑΠΟΚΡΙΘΗΝΑΙ

Matthew 22:41

ΕΙ ΟΥΝ ΔΑΥΙΔ ΚΑΛΕΙ ΑΥΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, ΠΩΣ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΣΤΙΝ; --> ΚΑΙ ΟΥΔΕΙΣ ΕΔΥΝΑΤΟ ΑΠΟΚΡΙΘΗΝΑΙ ΑΥΤῷ ΛΟΓΟΝ.

(Αἱ ἐμαὶ ἰδία διάνοιαι· Ὁ Ἰησοῦς οὐκ εἶπε τοῖς Φαρισαίοις τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὴν ἐαυτοῦ ἐρώτησιν ἐν τῷ κατὰ Ματθαῖον κβ 41-46. Ὁ Ἰησοῦς ἠρώτησε τὴν ἐρώτησιν καὶ κατέλιπεν αὐτὴν ἀναπόκριτον. Ἡ ἐρώτησις μένει ἀναπόκριτος καὶ νῦν, καὶ ἔτι μίαν μόνην ἀπόκρισιν ἔχει ἡ ἀρμόζουσα. Ὁ Χριστὸς υἱὸς ἐστὶ τοῦ Δαυὶδ κατὰ σάρκα. Ὁ Χριστὸς Κύριός ἐστι τοῦ Δαυὶδ κατὰ τοῦτο ὃ ἦν πρὶν ὁ Δαυὶδ γεννηθῆναι.)

J3. Ο ΠΕΤΡΟΣ ΕΧΡΗΣΑΤΟ ΤΟ ΑΥΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΚΑΘ' ΗΝ ΗΡΞΑΤΟ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Acts 2:32

ΟΥ ΓΑΡ ΔΑΥΙΔ ΑΝΕΒΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΥΣ --> ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΠΟΙΗΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ, ΤΟΥΤΟΝ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΟΝ ΥΜΕΙΣ ΕΣΤΑΥΡΩΣΑΤΕ.

(Αἱ ἐμαὶ ἰδία σκέψεις· Ὁ λόγος τοῦ Πέτρου ἐν Πράξεσι 2:29-36 ἐστὶ βραχύς. Ὁ λόγος τοῦ Πέτρου οὐ δεῖται οὐδεμιᾶς πανουργίας. Ὁ Δαβὶδ ἔγραψε περὶ τινος καθημένου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Δαβὶδ οὐδέποτε ἀνέβη ὥστε κατῆσθαι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Δύναται τις ἐλθεῖν καὶ ἰδεῖν τὸν τάφον τοῦ Δαβίδ, λέγει ὁ Πέτρος ὀλίγοις στίχοις πρότερον. Ὁ ψαλμὸς οὐκ ἦν λοιπὸν περὶ τοῦ Δαβίδ. Ὁ Πέτρος τότε ὀνομάζει τὸν ἄνθρωπον περὶ οὗ ἦν ὁ ψαλμὸς. Ὁ Πέτρος ὀνομάζει τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ἄνευ πάσης μαλακότητος: "τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε." Ὁ Πέτρος καλεῖ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον "καὶ Κύριον καὶ Χριστόν.")

J4. Ο ΑΥΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΛΕΓΕΙ ΕΤΙ ΕΝ ΤΙ — ΚΑΙ Η ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΙ ΟΛΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΕΠ' ΑΥΤῷ

ΨΑΛΜΟΙ 109:4 (KJV 110:4) Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ὩΜΟΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΙ ΟΥ ΜΕΤΑΜΕΛΗΘΗΣΕΤΑΙ --> ΣΥ ΕΙ ἹΕΡΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ.

Hebrews 5:5

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΥΧ ΕΑΥΤΟΝ ΕΔΟΞΑΣΕΝ ΓΕΝΗΘΗΝΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ --> ΣΥ ΕΙ ΙΕΡΕΥΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ.

Hebrews 7:3

ΜΗΤΕ ἈΡΧ'ΗΝ ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων --> Μ'ΕΝΕΙ ἹΕΡΕΥΣ Εἰς τὸ διηκεῖν.

Hebrews 7:24

ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΝΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΝ ΕΧΕΙΝ ΤΗΝ ΙΕΡΩΣΥΝΗΝ --> ΔΥΝΑΤΑΙ ΣΩΖΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΕΣ.

(Οἱ ἐμαὶ ἰδία σκέψεις· Εἷς βραχύς ψαλμὸς περιέχει πολλὰ πράγματα. Ὁ Ψαλμὸς 110 ὀνομάζει τινά, ὃν ὁ Δαβὶδ καλεῖ τὸν Κύριον αὐτοῦ, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ψαλμὸς 110 ὀνομάζει βασιλέα ἄρχοντα ἐκ Σιών. Ὁ Ψαλμὸς 110 ὀνομάζει ἱερέα εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν παλαιότεραν τῆς ἱερωσύνης τοῦ Ἰσραὴλ, ὠρισμένον ὑπὸ ὅρκου τοῦ Θεοῦ, ὃν ὁ Θεὸς οὐ μεταμεληθήσεται. Ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἰσραὴλ, ὁ νόμος διεχώριζε τὸ ἀξίωμα τοῦ βασιλέως καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως. Οὐδενὶ ἀνδρὶ ἐξῆν κατέχειν ἄμφω τὰ ἀξιώματα ὑπὸ τοῦτον τὸν νόμον. Ὁ Ψαλμὸς 110 δίδωσιν ἄμφω τὰ ἀξιώματα ἐνὶ προσώπῳ. Ἡ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ δαπανᾷ πολλὰ κεφάλαια ἐξηγουμένη τίς ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον.)

K. ΑΝΑΣΤΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ — ΚΑΙ ΖΩΝ ΕΝ ΥΜΙΝ

K1. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟ, ΚΑΙ ΠΩΣ ΠΑΡΕΔΟΘΗ

1 Corinthians 15:3

ΧΡΙΣΤΟΣ ἈΠΕΘΑΝΕΝ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφὰς + ἔταφῃ + ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.

1 Corinthians 15:20

ΝΥΝ'Ι Δ'Ε ΧΡΙΣΤ'ΟΣ ΕΓ'ΗΓΕΡΤΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡῶΝ, ΚΑ'Ι ΕΓ'ΕΝΕΤΟ ἈΠΑΡΧ'Η τῶν κεκοιμημένων.

K2. ΤΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΑΠΕΔΕΙΞΕ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ

Romans 1:3

ΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΕΚ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ ΔΑΥΙΔ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ --> ΤΟΥ ΟΡΙΣΘΕΝΤΟΣ ΥΙΟΥ ΘΕΟΥ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ, ΚΑΤΑ ΠΝΕΥΜΑ ΑΓΙΩΣΥΝΗΣ, ΕΞ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΝΕΚΡΩΝ.

(Αί ἴδιαι μου σκέψεις· ὁ Παῦλος τίθησι πάλιν τὰ δύο μέρη τῆς ἀποκρίσεως ἐν μιᾷ προτάσει, κατὰ τάξιν, ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους α' 3-4. Ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐκ τοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ κατὰ σάρκα. Ὁ Ἰησοῦς ὠρίσθη Υἱὸς Θεοῦ ἐν δυνάμει, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ τάφου. Πᾶς τις ἄνθρωπος δύναται λέγειν ἐαυτὸν εἶναι Υἱὸν Θεοῦ. Μόνος ὁ Ἰησοῦς πώποτε ἔσχε τὴν ἀξίωσιν ταύτην ἀποδεδειγμένην διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.)

K3. Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟ ΕΙΠΕ ΠΡΩΤΗ

ΨΑΛΜΟΙ 15:10–15:11 (KJV 16:10-11) Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ᾄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν ὀσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. (11) Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

῞ΟΤΙ ΟΥΚ ἘΓΚΑΤΑΛΕΪΨΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΜΟΥ Εἰς ᾄδην --> ΟΥΔ' Ε ΔΩΣΕΙΣ Τ'ΟΝ ὍΣΙ'ΟΝ ΣΟΥ ἸΔΕῖΝ ΔΙΑΦΘΟΡΑΝ.

Acts 2:29

ΔΑΥΙΔ ΚΑΙ ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕΝ ΚΑΙ ΕΤΑΦΗ --> ΠΡΟΙΔΩΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

K4. ΚΑΙ ΝΥΝ — ΖΗ ΕΝ ΤΟΙΣ ΛΑΟΙΣ ΟΥΣ ΕΣΩΣΕΝ

Romans 8:11

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΕΓΕΙΡΑΝΤΟΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΟΙΚΕΙ ΕΝ ΥΜΙΝ --> ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΑ ΘΝΗΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ.

Galatians 2:20

ΧΡΙΣΤΩ ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΜΑΙ --> ΖΩ ΔΕ ΟΥΚΕΤΙ ΕΓΩ, ΖΗ ΔΕ ΕΝ ΕΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΣ.

Colossians 1:27

ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ = ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΝ ΥΜΙΝ, Η ΕΛΠΙΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ.

John 14:23

ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΓΑΠΑ ΜΕ, ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΜΟΥ ΤΗΡΗΣΕΙ --> ΕΛΕΥΣΟΜΕΘΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΗΝ ΠΑΡ' ΑΥΤΩ ΠΟΙΗΣΟΜΕΘΑ.

(Οἱ ἴδιοι μου λογισμοί: Ἀκολουθήσον ὅλην τὴν γραμμὴν ταύτης τῆς μελέτης ἕως τοῦ τέλους αὐτῆς. Ὁ Ἰησοῦς ἦν μετὰ τοῦ Πατρὸς πρὸ τοῦ γενέσθαι τι. Ὁ Ἰησοῦς ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι ἔζησαν. Ὁ Ἰησοῦς ἐγεννήθη ἐκ γυναικὸς ἐν μικρᾷ πόλει. Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκτάνθη ἐπὶ λόφον, ἐπὶ ξύλου, ἔξω πόλεως. Ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ μνημείου. Ἡ Γραφή νῦν λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ζῇ **ΕΝ** τοῖς ἀνθρώποις. Τοῦτο τὸ συμπέρασμα ἐστὶν ἐκεῖνο πρὸς ὃ πᾶσα αὕτη ἡ μελέτη ἀπέβλεπεν ἀπ' ἀρχῆς. Ὁ σκοπὸς ταύτης τῆς μελέτης οὐδέποτε ἦν τὸ νικῆσαι ἔριν περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς. Ὁ σκοπὸς ταύτης τῆς μελέτης ἐστὶν ὅτι ὢν πάντα ταῦτα θέλει κατοικεῖν ἐν σοί. Παρατήρησον καὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην 14:23: «ἐλευσόμεθα.» Ἡ πληθυντικὴ φωνὴ ἡ ἀνοίξασα τὴν Γραφὴν ἐν Γενέσει 1:26 ἔτι πάρεστιν ἐνθάδε.)

L. ΕΡΧΕΤΑΙ ΠΑΛΙΝ — ΚΑΙ Η ΕΚΛΟΓΗ Η ΜΕΝΟΥΣΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ

Λ1. ΕΡΧΕΤΑΙ, ΚΑΙ ΠΑΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΟΨΕΤΑΙ ΑΥΤΟΝ

Acts 1:9

ΟΞΥΤΟΣ Ὁ ἸΗΣΟΥΣ, Ὁ ἈΝΑΛΗΦΘΕΊΣ Ἀφ' Ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οΞΥΤΩΣ ἔλεγεται, ὅν τρόπον ἑθεάζασθε αὐτὸν πορεύομενον εἰς τὸν οὐρανόν.

Revelation 1:7

ΠΑΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΟΨΕΤΑΙ ΑΥΤΟΝ + ΚΑΙ ΟΙΤΙΝΕΣ ΑΥΤΟΝ ΕΞΕΚΕΝΤΗΣΑΝ.

L2. 2 Thessalonians 1:7

ΕΝ ΠΥΡΙ ΦΛΟΓΟΣ ΔΙΔΟΝΤΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΙΝ ΤΟΙΣ ΜΗ ΕΙΔΟΣΙ ΘΕΟΝ, ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΜΗ ΥΠΑΚΟΥΟΥΣΙΝ ΤΩ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩ --> ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ ΕΝΔΟΞΑΣΘΗΝΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ.

(Αἱ ἴδιαι μου σκέψεις: Ἀνάγνωθι τὸ Β Θεσσαλονικεῖς 1:8 βραδέως. Τὸ Β Θεσσαλονικεῖς 1:8 ὀνομάζει δύο ομάδας, οὐ μίαν ομάδα. Ἡ πρώτη ὁμάς οὐ γινώσκει τὸν Θεόν. Ἡ δευτέρα ὁμάς οὐχ ὑπακούει τῷ εὐαγγελίῳ. Τὸ γινώσκειν καὶ τὸ ὑπακούειν ὀνομάζονται ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ στίχῳ. Παρατήρησον καὶ τὸ Β Θεσσαλονικεῖς 1:10, ὅπερ ἐστὶ μέρος τῆς αὐτῆς περιόδου. Ἡ αὕτη παρουσία τοῦ Ἰησοῦ, ἣτις ἐστὶ πῦρ τῇ μιᾷ ὁμάδι, ἐστὶ δόξα τῇ ἐτέρᾳ ὁμάδι. Τοῦτο ἐστὶν ἐν καὶ μόνον γεγονός. Ἐν ποίῳ μέρει τοῦ γεγονότος τούτου ἵσταταί τις, τοῦτο καθορίζεται νῦν, οὐχ ὕστερον.)

L3. Revelation 19:11

ΚΑΙ Ο ΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ ΕΚΑΛΕΙΤΟ ΠΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟΣ --> ΚΑΙ ΚΑΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Revelation 19:16

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια διάνοιαι· Παρατήρησον μίαν μικρὰν ῥῆσιν ἐν τῇ Ἀποκαλύψει ιθ' 12. Ὁ Ἰησοῦς εἶχεν ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς ἄνθρωπος ᾔδει, ἀλλ' αὐτὸς μόνος ᾔδει τὸ ὄνομα ἐκεῖνο. Τὰ ὀνόματα ἃ αὐτῇ ἡ μελέτη δίδεται φαίνεται ἐν τῇ αὐτῇ περικοπῇ. Ἐκεῖνα τὰ ὀνόματά εἰσι Πιστὸς καὶ Ἀληθινός. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.)

Λ4. ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΗΝΟΙΧΘΗΣΑΝ

Revelation 20:11

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΗΝΕΩΧΘΗΣΑΝ + ΑΛΛΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΗΝΕΩΧΘΗ, Ο ΕΣΤΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ --> ΟΣΤΙΣ ΟΥΧ ΕΥΡΕΘΗ ΕΝ ΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ ΕΒΛΗΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΜΝΗΝ ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια σκέψεις· Δύο εἶδη βιβλίων φαίνεται παρὰ τῷ θρόνῳ ἐν τῇ Ἀποκαλύψει κ' 12. Τὸ ἐν εἶδος βιβλίου καταγράφει ἃ ἔπραξαν οἱ ἄνθρωποι. Τὸ ἕτερον εἶδος βιβλίου καταγράφει ὀνόματα, καλούμενον τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς. Ἡ Ἀποκάλυψις κ' 12 οὐ λέγει ὅτι τις ἐσώθη διὰ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν πράξεων. Ἡ Ἀποκάλυψις κ' 15 λέγει ὅτι τὸ ἐν πρᾶγμα τὸ κρίνον τὴν ἐκβασιν ἦν εἴτε τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου γεγραμμένον ἦν ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς.)

Λ5. Η ΕΠΙΛΟΓΗ, ΕΙΡΗΜΕΝΗ ΤΟΣΟΝ ΣΑΦΩΣ ΟΣΟΝ Η ΓΡΑΦΗ ΠΟΤΕ ΛΕΓΕΙ ΤΙ

John 3:18

Ο ΔΕ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΗΔΗ ΚΕΚΡΙΤΑΙ.

John 3:36

Ο ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΕΧΕΙ ΖΩΗΝ ΑΙΩΝΙΟΝ.

Romans 6:23

ΤΑ ΟΨΩΝΙΑ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΘΑΝΑΤΟΣ --> ΤΟ ΔΕ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΖΩΗ ΑΙΩΝΙΟΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΙΗΣΟΥ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΗΜΩΝ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια σκέψεις· Ἡ πρὸς Ῥωμαίους 6:23 ἐστὶν ὁ κεντρικὸς στίχος ὅλης ταύτης τῆς μελέτης. Ἡ πρὸς Ῥωμαίους 6:23 ἐστὶν μία βραχεῖα περίοδος ἔχουσα δύο μέρη. Ἡ ἁμαρτία ἔχει μισθὸν ὀφειλόμενον ἐπ' αὐτῇ, καὶ ὁ μισθὸς οὗτός ἐστιν ὁ θάνατος. Ὁ μισθὸς οὗτος ἀποδίδεται καθ' ἓνα τῶν δύο τρόπων. Ἡ ὁ ἄνθρωπος ἀποδίδωσι τὸν μισθὸν τοῦτον αὐτὸς ἰδίᾳ, εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ ὁ ἄνθρωπος λαμβάνει ὃ ἤδη ἀπέδωκεν ὁ Ἰησοῦς, ὡς δῶρον. Τοῦτό ἐστιν ἡ ὅλη αἴρεσις. Οὐδεὶς διαφεύγει τὸ ποιῆσαι τὴν αἴρεσιν ταύτην, διότι τὸ μὴ αἰρεῖσθαι ἐστὶν τὸ αὐτὸ τῷ αἰρεῖσθαι τὸν πρῶτον τρόπον. Πάντα ἐν ταύτῃ τῇ μελέτῃ, ἀπὸ τοῦ "ποιήσωμεν ἄνθρωπον" ἐν τῇ Γενέσει 1:26 ἕως τοῦ θρόνου ἐν τῇ Ἀποκαλύψει 20, οἰκοδομεῖ πρὸς ἐκείνην τὴν μίαν κρίσιν. Ἐτι ἔστι καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τὴν κρίσιν ταύτην. Ὁ Ἰησοῦς ἔτι καλεῖ.)

L6. Acts 4:12

ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΝ ΑΛΛΩ ΟΥΔΕΝΙ Η ΣΩΤΗΡΙΑ --> ΟΥΤΕ ΓΑΡ ΟΝΟΜΑ ΕΣΤΙΝ ΕΤΕΡΟΝ ΥΠΟ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΤΟ ΔΕΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ, ΕΝ Ω ΔΕΙ ΣΩΘΗΝΑΙ ΗΜΑΣ.

ΤΕΛΟΣ

Revelation 22:17

ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ Η ΝΥΜΦΗ ΛΕΓΟΥΣΙΝ, ΕΡΧΟΥ --> Ο ΘΕΛΩΝ ΛΑΒΕΤΩ ΥΔΩΡ ΖΩΗΣ ΔΩΡΕΑΝ.

John 3:17

ΟΥ ΓΑΡ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ Ὁ ΘΕΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ἵΝΑ ΚΡΙΝΗ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ --> ἈΛΛ' ἵΝΑ ΣΩΘΗ Ὁ ΚΟΣΜΟΣ ΔΙ' ΑΥΤΟΥ.

(Αἱ ἐμαὶ ἴδια σκέψεις· Ἡ τελευταία πρόσκλησις ἐν τῇ Γραφῇ οὐδὲν κοστίζει. Ἡ τελευταία πρόσκλησις ἐν τῇ Γραφῇ προσφέρεται παντὶ τῷ βουλομένῳ. Ἡ λέξις ἡ χρησιμοποιουμένη ἐστὶν «ὅστις ἄν». Ἡ λέξις «ὅστις ἄν» οὐδένα ἀφήσιν ἔξω, ἐπίτηδες. Τοῦτο περιλαμβάνει τὸν χερίστον ἄνθρωπον τὸν ἀναγινώσκοντα ταύτην τὴν μελέτην. Τοῦτο περιλαμβάνει τὸν ἄνθρωπον τὸν ἡδὴ εἰπόντα οὐ ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἐστὶ πάντα ταῦτα, ἐστὶν ὁ λέγων «Ερχου». Πᾶν ὃ,τι δεῖ τὸν ἄνθρωπον ποιῆσαι ἐστὶ τὸ ἐλθεῖν καὶ λαβεῖν τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς.)

ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

1. Πρὸς Ἑβραίους 9:22 — Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον·

- a) Διότι ἡ ζωὴ τῆς σαρκὸς ἐν τῷ αἵματι ἐστίν
- b) καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις
- c) for it is the blood that maketh an atonement for the soul

2. Πρὸς Ῥωμαίους 5:8 — συνίστησι δὲ τὴν ἐαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν:

- a) σωθησόμεθα διὰ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς
- b) κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
- c) Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν

3. Πρὸς Ἑβραίους 1:8 — πρὸς δὲ τὸν Υἱόν, Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος:

- a) ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου
- b) ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου
- γ) καὶ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ

4. Ψαλμός 110:1 — Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου·

- a) ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου
- b) κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου
- c) ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου

5. Α΄ Κορινθίους 15:20 — Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν,

- a) καὶ ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων
- b) καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς
- c) neither wilt thou suffer thine Holy One to see corruption

6. Αποκάλυψις 1:7 — Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν·

- a) καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν
- b) καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμός
- c) καὶ θαναμασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν

7. Β΄ Θεσσαλονικεῖς 1:9 — Οἵτινες δίκην τίσουσιν ὁλεθρον αἰώνιον ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου:

- a) καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ
- b) ὅστις ἐστίν ὁ δεύτερος θάνατος
- c) καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ

ΚΛΕΙΔΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

ΠΩΣ ΚΛΑΔΟΥΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΜΕΛΕΤΗ

ΠΩΣ Α'Ι Λ'ΕΞΕΙΣ "ΕΧΟΥΣΙ ΣΗΜΑΣΙΑΝ· Μ'ΙΑ ΑΓΓΛΙΚ'Η Λ'ΕΞΙΣ "Κ'ΥΡΙΟΣ" ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕ'ΥΕΙ Δ'ΥΟ ΔΙΑΦ'ΟΡΟΥΣ 'ΕΒΡΑΪΚ'ΑΣ Λ'ΕΞΕΙΣ 'ΕΝ Τῷ ΨΑΛΜῶΙ 110:1. Α'Ι Δ'ΥΟ 'ΕΒΡΑΪΚ'Α'Ι Λ'ΕΞΕΙΣ Ε'ΙΣ'ΙΝ 'ΙΕΧΩΒ'Α (Η3068) ΚΑ'Ι 'ΑΔ'ΩΝ (Η113). "ΟΛΟΝ Τ'Ο 'ΕΠΙΧΕ'ΙΡΗΜΑ, "Ο 'Ο 'ΙΗΣΟΥΣ 'ΕΠΟΙ'ΗΣΑΤΟ 'ΕΝ Τῷ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΪΟΝ 22:45, 'ΕΠ'Ι ΤΑ'ΥΤΗΙ Τῇ ΔΙΑΦΟΡᾷ ΣΤΗΡ'ΙΖΕΤΑΙ.

--> Πῶς τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς σ'ε· ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἔστι μόνον ὁ ἐλθὼν. ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἔστι μόνον ὁ ἐρχόμενος. ὁ Ἰησοῦς ἐστ'ἰν ὁ ὅτελων ζῆν ἐν σο'ι νῦν (ΚΟΛΟΣΣΑΕΪΣ 1:27, ΓΑΛ'ΑΤΑΣ 2:20).

--> Τ'Ι τοῦτο σημαίνει διὰ τὴν αἰωνιότητα· τὰ γὰρ ὀψ'ωνία τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τ'ο δ'ε χάρισμα τοῦ θεοῦ ζῶν ἁ'τωνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν (πρὸς Ῥωμαίους 6:23). Α'ΰται εἰς'ἰν α'ι μ'οναὶ δ'υο ὁδο'ι δι' ὧν ἄνθρωπος ποτε ἀποτ'ίνει τ'ο χρ'εος τῆς ἁμαρτίας.

ΠΑΡ'ΕΚΒΑΣΙΣ: Ὁ ΨΑΛΜ'ΟΣ 110:4 ΚΑ'Ι Τ'Ο ΒΙΒΛ'ΙΟΝ ΠΡ'ΟΣ 'ΕΒΡΑ'ΙΟΥΣ ΚΕΦ'ΑΛΑΙΟΝ 7 Ἀνο'ίγουσιν εἰς ὅλην τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱερῶς ὕλης τοῦ μελχισεδ'εκ. Α'ΰτη ἡ διδασκαλία περιγ'ράφει βασιλ'εα κα'ι ἱερ'εα συνηνωμ'ένους ἐν ἐν'ι ἀνδρ'ι, παλαιότερον τοῦ νόμου, βεβαιωθ'έντα δι' ὄρκου ὅν ὁ θεός οὐκ ἂναλ'ηψεται. Α'ΰτη ἡ διδασκαλία ἀε'ια ἐστ'ι ἰδ'ίας πλ'ηρους μελ'ετης.

--> Π'ΑΡΕΡΓΟΣ ὁδ'ος· ἡ πρὸς Θεσσαλονικεῖς β' α' 7-10 κα'ι ἡ ἀποκ'άλυψις ἰθ' 11-16 Ἀνο'ίγουσιν εἰς ὅλην τὴν διδασκαλίαν περ'ι τῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ. Α'ΰτη ἡ διδασκαλία περ'εχει τὴν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ, τ'ο α'ιφν'ιδιον τῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ, κα'ι τὴν ἐντολ'ην τοῦ Γρηγορεῖν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ. Λ'εγε σαφῶς· ἡ γραφ'η λ'εγει τὴν βεβαιότητα τῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ κα'ι ἀρνεῖται δοῦναι τ'ον

Οὐ χρή σε εἶναι Χριστιανὸν ὥστε ἀναγνῶναι τὴν μελέτην ταύτην. Πολλὰ πράγματα ἠδύναντο ἀγαγεῖν σε ἐνθάδε. Ζήτησίς τις ἠδύνατο ἀγαγεῖν σε ἐνθάδε. Ἀντιλογία τις ἠδύνατο ἀγαγεῖν σε ἐνθάδε. Ἐρώτημά τι, ὃ ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἔφερες, ἠδύνατο ἀγαγεῖν σε ἐνθάδε. Περιεργία περὶ τῆς πίστεως ἑτέρου τινὸς ἠδύνατο ἀγαγεῖν σε ἐνθάδε. Πάντα τὰ ἐν τῷ ἱστοτόπῳ τούτῳ σὰ ἔστιν, ἄνευ τιμῆς, ἐν τῇ ἰδίᾳ σου γλώσσῃ. Οὐδέποτε ἐρωτῶμεν τὸ ὄνομά σου. Οὐδέποτε ἐρωτῶμεν τὴν χώραν σου. Οὐδέποτε ἐρωτῶμεν τί πιστεύεις. Μία μελέτη οὐ δύναται τελείως περιγράψαι τὸν Ἰησοῦν. Ἐδώκαμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο πᾶν ὅσον εἶχομεν, καὶ ὁμως ἡ μελέτη αὕτη μίαν μόνον ὁδὸν διὰ τῆς Γραφῆς ἐπορεύθη. Ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρχε πρὸ τῆς ἀρχῆς. Ὁ Ἰησοῦς ὑπάρχει νῦν. Ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται πάλιν. Οὐδεμία σελὶς μόνη δύναται τελέσαι τὴν περιγραφὴν πάντων τούτων. Πλείονες μελέται ἐνθάδε μένουσιν. Μελέται περὶ ἐλέους ἐνθάδε μένουσιν. Μελέται περὶ σοφίας ἐνθάδε μένουσιν. Μελέται περὶ γνώσεως ἐνθάδε μένουσιν. Μελέται περὶ μακροθυμίας ἐνθάδε μένουσιν. Μελέται περὶ εὐσεβείας ἐνθάδε μένουσιν. Πλείονες μελέται ἔρχονται. Ἀνάγνωθι τὰς μελέτας ταύτας καθ' ἣν ἂν τάξιν θέλῃς. Ἐξέταζε τὰς πηγὰς ἡμῶν καθ' ὁδόν. Πᾶσα περικοπὴ ἐν ταῖς μελέταις ταύταις γέγραπται ὅλη, ἐπίτηδες. Οὐδέποτε ὀφείλεις δέξασθαι τὸν λόγον ἡμῶν περὶ οὐδενός. Δύνασαι αὐτὸς σταθμῆσαι πᾶσαν περικοπήν.

Μία ἄλλη πρόσκλησις ἀκολουθεῖ ταύτην. Οὐ προσποιησόμεθα ὅτι ἐκείνη ἡ πρόσκλησις κέκρυπται. Ἐκείνη ἡ πρόσκλησις ἐστὶν ἡ μελέτη περὶ τοῦ τί ὀφείλει ποιῆσαι ἄνθρωπος ἵνα σωθῇ. Ἀνάγνωθι ἐκείνην τὴν μελέτην νῦν, εἰ θέλεις ἀναγνῶναι αὐτὴν νῦν. Ἀνάγνωθι ἄλλο τι πρότερον, εἰ μᾶλλον θέλεις ἀναγνῶναι ἄλλο τι πρότερον. Οὐδεὶς ἀριθμεῖ. Ἡ θύρα μένει ἀνεωγμένη ὁπωσοῦν. Ὁ Παῦλος ἐλάλησε τοὺς κάτωθι λόγους ἐν πόλει πλήρει βωμῶν θεῶν οὐχ ὄντων τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Θεοῦ. Ὁ Παῦλος ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα πρὸς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἠρώτησαν τὸν Παῦλον ἐλθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

Acts 17:26

ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΕΞ ΕΝΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΠΑΝ ΕΘΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ --> ΙΝΑ ΖΗΤΩΣΙ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ, ΚΑΙ ΕΥΡΩΣΙΝ ΑΥΤΟΝ + ΟΥ ΜΑΚΡΑΝ ΑΠΟ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΗΜΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΕΣ

“καταλλαγεῖς” — **G2644 katallasso** — τὸ μεταβάλλειν ἐκ τῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν· τὸ ἐπανάγειν εἰς χάριν
Τὸ καταλλάσσω ὀνομάζει ὅλην τὴν αἰτίαν τοῦ σταυροῦ, ἐν μιᾷ λέξει.

“καταλλαγή” — **G2643 katallage** — ἡ ἀποκατάστασις τῆς χάριτος· ἡ συναγωγὴ πάλιν εἰς ἓν δύο μερῶν
διεστῶτων.

Ἡ καταλλαγή ἔρχεται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ρίζαν μετὰ τοῦ καταλλάσσω ἄνωθεν. Τὸ καταλλάσσω ὀνομάζει τὴν πρᾶξιν τῆς καταλλαγῆς (τὴν ἀποκατάστασιν τῆς φιλίας μεταξὺ δύο τῶν χωρισθέντων). Ἡ καταλλαγή ὀνομάζει τὸ ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῆς καταλλαγῆς.

“ἄφεςις” — **G859 aphesis** — ἀποστολὴ τις· ἄφεςις· ἀπόλυσις· συγχώρησις
Χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις ἁμαρτίας.

“μυστήριον” — **G3466 musterion** — μυστήριον· τὸ πρότερον κεκρυμμένον καὶ νῦν φανερωθέν
Ἐν τῇ Γραφῇ, τὸ μυστήριον οὐδέποτε ἐστὶν αἰνιγμα πρὸς λύσιν. Τὸ μυστήριον ἐν τῇ Γραφῇ ἐστὶ μυστικόν ὃ ὁ Θεὸς ἀπεφάσισεν ἀποκαλύψαι.

“ἐκδίκησις” — **G1557 ekdikesis** — τὸ ἐκ δικαιοσύνης προερχόμενον· πλήρης ἀποκατάστασις τοῦ
ἀδικήματος

Ἐκδίκησις ἐστὶν ἡ λέξις ἡ χρησιμοποιουμένη ἐν τῇ Β' πρὸς Θεσσαλονικεῖς α', 8. Ἡ ἐκδίκησις οὐ σημαίνει ὀργὴν ἀκατάσχετον. Ἡ ἐκδίκησις σημαίνει δικαιοσύνην τελείως ἐκτελεσθεῖσαν.

“πρωτότοκος” — **G4416 prototokos** — πρωτότοκος· ὁ πρῶτος τεχθεὶς
Ὁ Πατὴρ λέγει «καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ» περὶ τοῦ Υἱοῦ.

ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΛΕΙΔΕΣ

“Κύριος” — **H3068 Yehovah** — τὸ ὄνομα τῆς διαθήκης τοῦ Θεοῦ, γεγραμμένον ἐν τῇ KJV ὡς KYPIOS διὰ κεφαλαίων γραμμάτων.

Ὅπου ἂν τὸ KYPIOS φαίνεται ἐν κεφαλαίοις γράμμασιν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, τὸ Ἑβραϊκὸν ὄνομα ὑποκείμενον τῇ ἀγγλικῇ λέξει KYPIOS ἐστὶν Ἰεχωβά.

“Κύριος” — **H113 adown** — κύριος· δεσπότης· κτήτωρ· ὁ ἄρχων

Ἐν τῷ Ψαλμῷ 110:1, ὁ τύπος τοῦ adown ἀναγινώσκεται "ὁ Κύριός μου." Το adown εἶναι διάφορος ἑβραϊκὴ λέξις ἀπὸ τοῦ Yehovah, τὸν Κύριον ὅστις λαλεῖ πρὸς τὸν Κύριον τοῦ Δαβίδ ἐν ἐκείνῳ τῷ στίχῳ.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Brenton Septuagint (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).